

deels erhøldt en communal Character, og under alle Omstændigheder vilde det formeentlig være meget ubensigtsmæssigt fremtidig at lade disse særlige halvt communale Ligninger paa de faste Eiendomme bestaae ved Eiden af den ved Udkastet tilsigtede Fikering af Grundeidendommens egentlige communale Bæftatning.

Den Bemyndigelse, som er foreslaaet tillagt Communalbestyrelsen til ved Beregningen af det ovennævnte Aarti at udelade 1 eller i det Høieste 2 Aar, hvori paa Grund af forbigaaende, ganske særegne Omstændigheder extraordinaire Udgifter af uforholdsmæssig Størrelse have været lignede paa de faste Eiendomme, har man fundet tilstrækkelig motiveret derved, at det vilde kunne vække grundet Misnoie og være stridende mod hele Aanden i Udkastet, om lige aldeles forbigaaende og extraordinaire Udgifter skulde medføre nogen væsentlig Forhøielse i den vedvarende faste Skattebyrde, som efter Udkastet vil komme til at paaahvile Grundeidendommene.

Da der, som foran oplyst, er Kjøbstæder, hvilke der nu enten slet ikke paaalignes de faste Eiendomme nogen communal Afgift eller kun et høist ubetydeligt Skattebidrag, vilde dette, naar Converteringen ubetinget skulde gennemføres paa Basis af den Grundeidendommene hidtil paaahvilende Skattebyrde, have til Følge, at der i disse Kjøbstæder enten aldeles ikke kom til at paaahvile Grundeidendommene nogen fast Afgift til Communen, eller at Afgiftens Størrelse i alt Fald blev aldeles forsvindende. Da imidlertid den i saa Henseende bestaaende factiske Tilstand enten har sin Grund i en tildeels ubjemlet Afvigelse fra de lovbestemte Bæftatningsregler eller er betinget af Forudsætninger, som ogsaa under den nuværende Ordning af Bæftatningsforholdene ikke med Visshed kunne antages altid at ville være tilstede, idet saaledes de vedkommende Administrationsbrancher kunne medføre saa væsentlig forøgede Udgifter, at Kjøbstadens faste Indtægter vilde være utilstrækkelige til at afholde samme, samt da endelig Grundeidendommene dog i og for sig afgive et hensigtsmæssigt Object for en passende communal Bæftatning, har man maattet ansee det

retteft, at det bestemmes, at Grundeidendommene ved Bæftatningens Omordning efter Udkastets Regler stedse skulle ansættes til fremtidig at svare mindst en vis Qvota af alle de Udgifter, som efter Gjennemsnit af de sidste 10 Aar i det Hele have været Gjenstand for communal Ligning paa Eiendomme og Personer, og man har da navnlig troet at burde foreslaae, at denne Qvota ansættes til en Sjettedeel af bemeldte Udgifter, idet der derved, uden at Grundeidendommene paaføres nogen trykkende Byrde, vil være sikket Communen et ikke ubetydeligt fast aarligt Bidrag til Bæftidelse af dens Udgifter. Dette er fundet saa meget mindre betænkeligt, som Unødvendigheden af en Grundslåt i enkelte Communer ene hidrører derfra, at den kun kunde anvendes til visse communale Diemed (navnlig ikke til Skolevæsenet og saa godt som ikke til Fattigvæsenet), hvilken Adskillelse efter Lovforslaget vil bortfalde, ligesom det er en bekjendt Sag, at Afgifter paa Grundeidendomme er den bedst sikrede, den som lettest indgaaer og vækker mindst Misnoie. At bygge den hele Bæftatning paa en personel Ligning vilde — navnlig under en nedgaaende Conjunktur — sikkert være meget misligt.

Hvad angaaer det Forhold, hvori det samlede Afgiftsbeløb, som fremtidig bliver at svare af de faste Eiendomme, skal bæres af Grund og Bygninger, da skulde Ministeriet i og for sig ansee det rigtigst, at der tildeeldes hvert af disse Bæftatningsobjecter Halvdelen af bemeldte Beløb, men, da det dog maa erkjendes, at et andet Fordelingsforhold vil kunne være motiveret ved de i vedkommende Kjøbstad foreliggende Omstændigheder, saasom det Omfang, hvori Assuranceværdien er benyttet som Basis for Bæftatning af Bygningerne, Størrelsen af Kjøbstadforderne m. m., har man troet, at det burde forbeholdes Communalbestyrelserne at træffe endelig Bestemmelse angaaende Fordelingsforholdet i hver enkelt Kjøbstad.

ad § 12.

Jevnfor de ovenansførte almindelige Bæftatninger.